

119

דון ז'ואן

מאת מולייר



הנהלה ציבורית

אליהו שפירא - יו"ר ההנהלה
ציפי פינס
משה זילברמן
שרה ליטובסקי
צבי ברמן
שמואל שילה
מרגלית סטנדר

מנהלת התיאטרון

ציפי פינס

מנהל אדמיניסטרטיבי

יהודה עינן

במאי בית

מיכה לבינסון
אהרון אלמוג

מחזאי בית

הלל מיטלפונקט

מינהלה

מזכירת התיאטרון - נעמי אלטר

מנהלת מכירות - דורית חכם

יחסי ציבור - דליה רוזנפלד

מחור שכר - ענת זיו

מנהלת מח' מנויים וקופה - בת שבע יונה

קופאיות - מרי עמית/נטע יוגב

כתבנית - אמירה אגם

מנהלת חשבונות - יהודית שמש

מנהל טכני ויצור - יואב מהרבני

מנהלי הצגות - אבי אלטר/שלמה לסרי

מנהלת הפקה - פרידה רפאל

אחזקת בנין ותפאורה - אושרי אורנשטיין

נער שליח - חיים לוי

צוות טכני

אלי יוספי/מרק פבזנר

אדי נוימן/אלי מלול/עודד פופר

מנהל במה ראשי - משה הראל

מנהל במה - אבי קובני

חשמלאים

יצחק זאדה/מריו לרמן

משה בן-שושן/שמואל מירשווילי

דור כץ

מלבישות

סוזי כהן/אילנה כהן/ציונה לוי

התיאטרון העירוני באר-שבע

רח' זלמן שזר טל. הקופה 057-74848

התיאטרון פועל בסיועם הכספי של:

עיריית באר-שבע

משרד החינוך והתרבות



מולייר

תרגום : אהוד מנור
 בימוי : יוסי יזרעאלי
 תפאורה : אדריאן ווקס
 תלבושות : עדנה סובול
 מוסיקה : יוסי מר-חיים
 תאורה : חני ורדי

משותפים (לפי סדר הופעותם)

סגנרל - משרתו של דון ז'ואן : אורי אברהמי
 גוסמן - הסייס של דונה אלווירה : אריאל פורמן
 דון ז'ואן - בנו של דון לואיס : דורון תבורי
 אלווירה - אשתו של דון ז'ואן : דפנה רכטר
 שרלוט - בת כפר : שרית חן
 פיירו - בן כפר : יגאל שדה
 מטורין - בת כפר : אהובה בץ
 לה ראמה - בריון שכיר : עמי דיין
 קבצן : שבתאי קונורטי
 פסלו של הקומנדור : נחום שליט
 רגוטן - משרת של דון ז'ואן : אבי שמר
 לה וילט - משרת של דון ז'ואן : עמי דיין
 דון לואיס - אביו של דון ז'ואן : מרק חסמן
 מסייה דימאנש - סוחר : אריאל פורמן
 רוח רפאים : דפנה רכטר

תאריך הצגה ראשונה : 20.1.90

משך ההצגה : שעה ועשרים דקות ללא הפסקה.

עיצוב גרפי : אלי אבן, אמל גרפיקס
 עיצוב כרזה : רוחמה ש.
 צילומים : הרמתי
 בניית תפאורה : אגף 5 - תכנון ובצוע
 תפירת תלבושות : אהובה שירין
 פאות : ליליאן בורושבסקי
 אביזרים : איילה צרפתי, גורדון
 הקלטות : אולפן מר-חיים

מנהל טכני וייצור : יואב מהרבני
 מנהל הצגה : שלמה לסרי
 עוזרת במאי ומנהלת הפקה : מרידה רפאל
 עוזרת למעצבים : סנדרה גוטמן
 מנהל במה : אבי קובני
 תפעול הצגה : דרור כץ/
 שמואל מירשווילי
 רקויזיטור : אלי מלול



על המחזה

"דון ג'ואן, או משתה האבן", קשור קשר אמיץ ורב-צדדי לקומדיה של טארטוף. הצגת הבכורה של "דון ז'ואן" נערכה בפלה-רויאל ב-15 בפברואר 1665, הווה אומר, בשנה הראשונה לחרס-טארטוף. אם נקבל את גירסתו של לה-גראנז', כי בסוף נובמבר 1664 הציג מולייר בהצגה פרטית את "טארטוף" השלם, על חמש מערכותיו, נמצא כי "דון ז'ואן" נכתב מיד לאחר מכן, או אפילו כבר מונח היה על האובניים בשעה שמולייר עוד טרח להשלים את מחזהו הקודם. "דון ז'ואן" נתקבל יפה על-ידי קהל הצופים בפאריס, עד כדי כך שההכנסות מן ההצגות הראשונות עלו על ההכנסות מ"בית-הספר לנשים". עד ל-20 במארס, שבו נסגר התיאטרון לקראת חג הפסחא שלהם, הוצג "דון ז'ואן" ט"ו פעמים, ואולם מקץ שלושה שבועות, כאשר חזרה להקת מולייר לשחק, נעלם "דון ז'ואן" מן הרפרטואר שלה – נעלם ללא שוב: לא זו בלבד שאותה קומדיה נגזזה למשך כל ימי חייו של מולייר, אלא גם ה"קומדי-פראנסיז" לא חזרה להעלות מחזה מוליירי זה על במתה כי אם מקץ מאתיים שנה (ב-15 בינואר 1847).

על-פי סימנים שונים ניתן לשער כי מולייר נאחז בשלהי 1664 בנושא זה של דון ז'ואן קודם כל מטעמים קופתיים, כדי לספק ללהקותו, אשר נפגעה מבחינה חומרית בשל איסור "טארטוף", קומדיה חדשה שגיבורה זכה אז בטיפול אינטנסיבי מצד תיאטראות פאריס. ואכן, מלכתחילה נראה היה כי תכניתו של מולייר עלתה בידו וכי "דון ז'ואן" עתיד לכסות את הפסדי "טארטוף". אך עד מהרה נתברר כי תוחלת זו נכזבה וכי סוף "דון ז'ואן" להיגנו לזמן רב. הכל מניחים כי לואי ה-14 רמז למולייר, שאין לשפוך שמן על מדורת הפולמוס הדתי – ומולייר נרמז כראוי. משבא מולייר, בימי פולמוס "טארטוף", לברוא דון ז'ואן משלו, כבר היו לנגד עיניו כמה וכמה תמונות של המפתח בחסר עליון. הוא עיצב בכוח דמיונו קומדיה חדשה, שבה משמשים בערבוביה אור וצל, צלילות דעת ומסתורין. בהיפתח המחזה ניצבים על הבמה סגאנארל וגוסמן, משרתי דון ז'ואן ודונה אלווירה. סגאנארל, נושא נאום פילוסופי.

שני סימנים נותן סגאנארל בדון ז'ואן – שאיננו "מאמין בשום דבר ושהוא מוכן "להתחתן עם כל הבא ביד, אפילו עם נקבה שלמטה מבריה אנושית".

בעיני סגאנארל אין דון ז'ואן אלא "הגדול בתיירים", מי שנוסע "מאהבים לאהבים". דון ז'ואן איננו מתכחש כלל לאיפיוני משרתו; אלא שהוא מפרש אותה פירוש שונה לחלוטין. מה שבעיני סגאנארל הוא הפקרות בעלמא, הוא בעיני דון ז'ואן אהבת החירות. ויכוח זה על משמעותו של הדון ז'ואניזם, המתנהל בפתח הקומדיה בין האדון למשרתו, חוזר ונשנה בהמשך העלילה, עד להכרזתו של דון ז'ואן בסמוך לגמר כל תעלוליו, לאמור: "אני אוהב את החירות".

מולייר/קומדיות כרך ראשון בתרגום נתן אלטרמן,
הוצאת הקיבוץ המאוחד תשכ"ז.



דון ז'ואן – דמות מתוך אגדות ספרדיות עתיקות. אין כל הוכחה היסטורית לקיומו של דון ז'ואן אולם המסורת קושרת אותו בדרך כלל לסיביליה בספרד.

קיימות שתי גרסאות שונות לגבי מהותו ודמותו של דון ז'ואן – האחת המציגה אותו כדמות בעלת אופי ופעילות כשל גיבור והשנייה מתארת את הזמנתו הנלעגת לארוחה של פסל האבן הנעתר להזמנה וכתגמול מעניש את דון ז'ואן בכוחות על טבעיים כעונש על פשעיו הרבים.

דון ז'ואן אינו מתואר כגבר חושני בלבד. הוא התגלמות העקשנות, אינו יכול לשלוט בתשוקותיו למרות שהוא מודע שהן משחיתות, אין בו כל אמונה קתולית, (שבגירסאות מאוחרות יותר התגלו בדמות) הוא אינו מטיל ספק בבוא עונשו לבסוף אולם הוא איננו מתחרט ומקוה כי בחסדי האל ישאר מחוסן מסבל ממושך לאורך זמן רב ככל האפשר.



מולייר 1622-1673

מולייר, שמו הספרותי של ז'אן באטיסט פוקלן, מחבר הקומדיות הצרפתי הנחשב עד היום לגדול מחברי הקומדיות בכל הדורות. מחזותיו משקפים את החברה הגבוהה הצרפתית בימיו, הם מלעיגים על חולשותיהם ומושגיהם של בני חברה זו ומוקיעים את מומיהם ושגינותיהם. ז'אן באטיסט פוקלן נולד ב-15.1.1662 כבנו בכורו של רפד פריסאי, נצר לשושלת סוחרים מצליחים אשר שימש כ"רפד המלך". הנער ז'אן באטיסט גדל באוירת נוחות ושפע של המעמד הבינוני. בגיל 10 התייתם מאמו וגודל ע"י אם חורגת. בתום לימודיו היסודיים נשלח ע"י אביו ששאף להקנות לבכורו חינוך אריסטוקרטי לקולג' שנוהל ע"י ישועיים. כאן ניתנה לו ההזדמנות לטפח את חיבתו לתיאטרון באמצעות המחזות הקלאסיים שהועלו בבית-ספרו. בין חבריו הסטודנטים היה גם הנסיך ד'קונטי אשר מאוחר יותר הפך לפטרונו.

אביו שאף כי בנו יירש את תוארו ותפקידו כ"רפד המלך" אולם ז'אן באטיסט אשר עזב את הקולג' ואף ניסה כוחו בלימוד משפטים החליט לוותר על תוארו ומעמדו. הוא הכיר את משפחת באז'ר, חלק מלהקת חובבים אליה התקשר, נטל כספים מירושת אמו והחליט לפנות לקריירה תיאטרלית. מדלן בז'אר, שחקנית מפורסמת ובעלת נסיון אשר הפכה לאהובתו אף היא השפיעה כנראה על החלטתו. כדי לא לפגוע בשמו הטוב של אביו אימץ לו ז'אן באטיסט את השם מולייר אשר דבק בו כשמו האומנותי כל חייו.

בשנת 1643 ייסדו מולייר ובני משפחתו באז'ר בחברת שחקנים ידידים את "התיאטרון המהולל" באולם טניס בפריז שהוכשר על ידם לתיאטרון. הקשיים היו מרובים והתיאטרון הצעיר לא הצליח להתחרות בלהקות ותיקות ומנוסות שפעלו בפריז. התיאטרון נסגר והלהקה הצטרפה ללהקה קיימת ובחסות הדוכס ד'ארפגון החלה לתור ולהופיע בערי השדה בצרפת. בתקופה זו רכש מולייר נסיון רב במשחק, ניהול, בימוי וכתביה. מעודד מהצלחת הלהקה בפרובינציה מחליט מולייר לשוב לפריז. הוא זוכה בפטרונותו של אחי המלך ומופיע בלובר בפני המלך הצעיר בן ה-20 לואי ה-14 ואנשי חצרו בטרגדיה מאת קורניי. ההצגה לא הרשימה כלל את הצופים אולם בסיומה צעד מולייר קדימה וביקש את רשותו של המלך להציג פארסה פרי עטו. המחזה כבש את לב המלך שהעניק חסותו למולייר. הלהקה שזכתה להצלחה חלקה עם להקה איטלקית את אולם "הפטי ברובן" הצנוע.

בשנת 1661 החל עידן חדש בחיי מולייר ולהקתו. הם עברו לאולם "הפלה רויאל" המפורסם ובשנת 1665 הפכה הלהקה ל"להקת המלך". הצלחתו הכבירה והשפעתו של מולייר בחצר המלך עוררו קנאה רבה והוא הותקף הן בגין עבודתו והן בשל חייו האישיים.

בשנת 1662 נשא לאישה את ארמאנד בז'אר המפונקת והקפריזית בת ה-20. רבים, ביניהם גם חבריו, האמינו כי רעייתו היא בעצם ביתה ולא אחותה הצעירה של מדלן בז'אר אהובתו לשעבר. האשמות אלו בדבר היות מולייר אביה של רעייתו הועלו אף בפני המלך אשר הגן על מולייר והעניק לו פנסיה מלכותית ואת התואר "משורר קומי".

בשנת 1664 הועלה מחזהו "טרטיף" אשר עורר את זעמם של קנאי דת ומתחסדים רבים שיצאו למתקפה כנגד מולייר. כתוצאה מעבודתו המאומצת וההתקפות התכופות החמיר מצב בריאותו של מולייר עד שנאלץ לפרוש ממשחק לזמן מה. קשיים ומשברים במישור המשפחתי החמירו את מחלתו. ב-17.2.1673 באחת מהצגות "החולה המדומה" בה שיחק את תפקיד החולה חש מולייר כאבים עזים ובקושי סיים את ההצגה. הוא נפטר באותו הלילה בביתו, שנה בדיוק לאחר מות אהובתו מדלן בז'אר. בשעת מותו לא נכח בביתו כומר והדבר גרר סרוב לקוברו כדת. לאור תחונתו של רעייתו ארמאנד והתערבותו של המלך הותרה קבורתו ב-21.2.1673. המצבה שהוזמנה ע"י רעייתו לא נמצאה לעולם ומקום קבורתו המדויק הפך בלתי ברור במרוצת הדורות.





הצגות מאת מולייר שהועלו
בתיאטרון באר-שבע

- ★ ההצגה הראשונה שהועלתה בתיאטרון העירוני באר-שבע – **הרופא בעל כוחו** בתרגום: עדה בן-נחום, במאי: דן רונן. הצגת הבכורה התקיימה ב-12.1.1974.
- ★ **טרטיף** – תרגום ובימוי: עדנה שביט. הצגת הבכורה התקיימה ב-6.10.1974.
- ★ **מסייה דה פורסוניאק** בתרגום: נתן אלטרמן, במאי: תיאודור תומא ז"ל. הצגת הבכורה התקיימה ב-24.10.1975.
- ★ **סקפינו** – עיבוד: פרנק דנלופ וגיים דייל, תרגום: עדה בן-נחום, במאי: דן רונן. הצגת הבכורה התקיימה ב-26.1.1981.
- ★ **המיזטרופ** – עיבוד: טוני הריסון, תרגום: יהונתן גפן, במאי: סלביו פורקרט. הצגת הבכורה התקיימה ב-3.4.1985.



על המחזאי



אודות מולייר

...ידוע המעשה במולייר שבה אליו מחבר בן דורו סביניון דה סירנו די ברזראק וטען שהוא לקח ממנו יותר מסצינה אחת. אמר מולייר: "נכון הדבר – במקום שאני מוצא את הטוב הרי אני לוקח אותו!"

... "אני אוהב במולייר קודם כל את ידיעונו המושלמת של מלאכתו, את העובדה שהוא השחקן, המשורר, הבמאי – ידע לצרף את כל כשרונותיו למעשה קומדיה מושלם לשם הצגה על הבמה. ואולי עוד יותר מזה אוהב אני בו את חכמתו, חכמת אדם מר נפש היודע, על אף המרירות הזאת, שאין דבר בעולם שאיננו ראוי לצחוק ושמותר לצחוק על אחרים רק למי שצוחק, בראש ובראשונה, על עצמו..."

... "מה האקטואלי שבמולייר? – הדברים האלמנטריים ביותר: אדם חכם שהוא פליאה בכל הדורות, הצחוק שהוא אקטואלי בכל הדורות ועוד דבר אחד שהוא אולי האקטואלי ביותר: קומדיה טובה הקשורה בזמנה, שבזכות השירה שבה ובזכות הפעולה הערה והשקולה שבה עומדת בפני הפירושים והפרשנות של כל הדורות!"

ממאמר מאת לאה גולדברג – "במה" גליון 15 1962

מולייר וידידו דה־לה־גראנז'

שארל וארלא, המכונה דה־לה־גראנז', עשה במחיצתו של מולייר במשך כארבע־עשרה שנה רצופות, שהן גם שנות־עיקר־יצירתו של מולייר בשדה המישחק והמחזאות. השותפות בין השניים החלה בשנת 1659, זמן מה לאחר שובה של להקת מולייר לפאריס מנדודיה בפרובינציה, ובעצם לא נסתיימה אלא עם פטירתו של דה־לה־גראנז' ב־1693. לאחר מות מולייר, בשנת 1673, נשא לה־גראנז' בעיקר נטל הלהקה המיוממת, ואת המשך קיומה, עד לכינונה של ה"קומדי פראנסיז" ב־1680. הוא השכיל להציל את הלהקה מהתפוררות בימי המשבר שלאחר מות מולייר. מולייר עצמו הכשיר את לה־גראנז' להיותו שומר מורשתו התיאטרונית, שהרי כבר בשנות חייו האחרונות, שבהן נחלש בגופו מחמת מחלתו, אבל לא נטש לא את קולמוסו ולא את במת המישחק, הטיל מולייר על שכמו של לה־גראנז' חלק נכבד מדאגות המשק והאדמיניסטרציה של התיאטרון פלה־רויאל.

לה־גראנז' נולד בשנת 1639 וכנראה הקדים להיות שחקן. מולייר פגשו לראשונה ב־1657. לה־גראנז', שבעל הופעה נאה היה, שיחק במחזות מולייר על־פירוב את המאהב הצעיר, כגון את הוראס ב"בית־הספר לנשים" או את ואלר ב"טרטוף"; נקל להבין מה טעם הטיל עליו מולייר לשחק גם את המאהב הנצחי, את דון ז'ואן. לעדותו של מולייר היה לה־גראנז' שחקן מצויין. את עולמו קנה לו לה־גראנז' במפעלו הספרותי, במשך שנים ניהל יומן שבו רשם בהקפדה לא רק את מועדי ההצגות ואת הכנסות הלהקה, אלא גם פרטים שונים, שהתרחשו בחייה ובחיי מולייר, והנחיל לדורות הבאים אחת התעודות החשובות לתולדות התיאטרון הצרפתי. הוא התמסר לאחר מות מולייר לכינוס כתבי ידידו הגדול והוציאם לאור במהדורה יפה, בדוקה ומתוקנת. למהדורה זו הקדים לה־גראנז' מבוא, המשמש מאז מקור ראשון במעלה לכל ביוגרפיה מוליירית, אף על־פי שאיננו נקי מכמה אי־דיוקים להצדקתו יש לומר כי בעת הופעתה של מהדורה זו נשבו בצרפת רוחות, שחייבו משנה זהירות שלא לעורר מחדש חמתם של אותם חוגים בהירארכיה הקתולית ובחצר המלכות שהיו מעוניינים יותר למחות את שמו וזכרו של מולייר מאשר להאדירם על־ידי פירסום יצירותיו בהיקף מלא ובצורה כל־כך מכובדת.

מנחם זורמן "במה" גליון 35 1967



אהוד מנור תרגום

בוגר ביה"ס הריאלי העברי בחיפה, אוניברסיטת תל-אביב ואוניברסיטת קימברידג' באנגליה. עבודתו הראשונה בתרגום לתיאטרון היתה מחזמר הרוק האמריקני "שיער" (1970). מאז תרגם מחזות רבים בהם: הלילה ה-12, אופרה בגרוש, ועידת מיסגה והמתאבד לתיאטרון באר-שבע, אלופי העונה, החשבון, מנהל הבית, אקווס, יוסף וכתונת הפסים המשיגעת, המעגל, סוייני טוד וחוות החיות, לשבור את הצופן, החלילן מהמלין לתיאטרון הקאמרי. כמו כן כתב הצגות בידור מצליחות כמו הטוב הרע והנערה, הכל עובר חביבי, את המחזמר לילי גם לתיאטרון חיפה ואופרת הרוק בני בום. מגיש תכנית רדיו יומית - עשר עד עשר בקול ישראל. בעבר הנחה בטלוויזיה את הסדרות מסך גדול מסך קטן, עד פופ וזמרת הארץ. מנחה את תכנית הטלוויזיה השבועית מסך אישי. הופיע על הבמה בהצגה ימי בנימינה שהיתה מבוססת על שיריו ובמופע משותף עם מתי כספי ברית עולם.

פזמוניו ראו אור ב-4 ספרים: לא דיברנו עוד על אהבה, יליד הארץ, אני אשתגע, מי ראה את באני? עבודת תיאטרון ב"ש תרגם לאחרונה את אילוף הסוררת. כמו כן תרגם את עלובי החיים לתיאטרון הקאמרי, בית ספר לנשים וטרטיף (מאת מולייר) לתיאטרון הבימה.

אדריאן ווקס תפאורה

עובד בישראל משנת 1968. באנגליה, בה חי ועבד רוב שנותיו, עיצב תפאורות רבות עבור האופרה והתיאטרון המוסיקלי. בין עשרות עבודותיו בתיאטרון האנגלי: גבירתי הנאווה, אלקטרה, הקובה, אורסטס, איפיגניה באואוליס, הקמצן, נתן החכם, החולה המדומה, חג הסנדלרים, הסוחר מונציה, מעגל הגיר הקווקזי, קברט, אירמה לה דוס, החטא ועונשו, מלחמה ושלוש, רומיאו ויוליה, הלילה ה-12, חלום ליל קיץ, הדח גבלר, מקבת ועוד. בין עבודותיו האחרונות: נפש יהודי, גטו, פלשתינאית, עקומים, בוצ'ה וטרטיף בתיאטרון חיפה.

באופרה הישראלית החדשה: נישואי פיגורו. בתיאטרון הקאמרי: רולטה צרפתית, הביתה, הצלצול האחרון, דבש פרא. בתיאטרון הבימה: המלחמה בבית, פילומנה, הלילה ה-12, מלון קטן בצד, המלביש. בתיאטרון באר-שבע: שפע, קומדיה של טעויות ושם המשחק.

יוסי יזרעאלי בימוי

יליד ירושלים. בוגר RADA בלונדון, אוניברסיטת בריסטול. קיבל תואר דוקטור ב-MELON UNIVERSITY CARNEGIE בפייטסבורג.

מכהן כפרופסור ללימודי בימוי בחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל-אביב. שימש כמנהל אמנותי בתיאטרון "הבימה" בין השנים 77-1975. בין הצגותיו החשובות בארץ: איש חסיד היה, מדיאה, שבעת הקבצנים, תהילה. הירבה לעסוק בסיפורים של ש.י.

עגנון ובין היתר העלה עיבודים להכנסת כלה וסיפור פשוט בהבימה. מרבה לעבוד גם בחוץ לארץ ובין עבודותיו הבולטות: אין דבר יותר שלם מלב שבור עפ"י סיפורו של ר' נחמן מברצלבה, שהועלה בתיאטרון של היידלברג בגרמניה והוזמן לפסטיבל ברלין היוקרתי.

שימש כמנהל האמנותי של תיאטרון החאן. בתיאטרון ב"ש ביים בשנת 1987 את ברווז הפרא מאת אייבסן. מזה שנה וחצי שוהה יוסי יזרעאלי בשבתון בארה"ב. את חלקו הראשון של השבתון עשה יוסי יזרעאלי על אניה השייכת לאוניברסיטת פיטסבורג. במשך סמסטר שלם - בהפלגה סביב העולם ניהל על האניה את המחקר ולימודי התיאטרון. את חלקו השני של השבתון עשה יוסי יזרעאלי באוניברסיטת קרנגי-מלון בפייטסבורג. במשך השנה האחרונה ביים את פרגינט בתיאטרון קרסיג ואת אנטוני וקלאופטרה בפסטיבל שיקספיר של שלושת הנהרות, שם ביים לפני 4 שנים את מידה כנגד מידה. מהשנה עומד בראש לימודי הבימוי במחלקה לתיאטרון של אוניברסיטת קרנגי-מלון, אחת המחלקות היוקרתיות ביותר בארה"ב. לפני חדשים מספר הוענקה ליוסי יזרעאלי קתדרה לדרמה ע"ש פיליפ ציוסקי, קתדרה חדשה, והוא הראשון המכהן בתפקיד יוקרתי זה.

עם העלאת ההצגה דון ז'ואן יחזור יוסי יזרעאלי לארה"ב שם יביים את סוף המשחק מאת סמואל בקט.



יוצרים

הקטן ושבעת הקבצנים בחאן, ברווז הפרא
בתיאטרון באר־שבע.
חיבר מוסיקה לדוֹזוּניָה בהבימה את המוסיקה
לאופרת הרוק מאמי ומוסיקה להצגה הלילות
העליזים של פרנקפורט בתיאטרון חיפה.
בתיאטרון באר־שבע הלחין מוסיקה להצגות:
הלילה ה־12, רצח פיירו, אביב מתעורר, הצל, חלום
ליל קיץ ודודתו של צ'רלי.

חני ורדי תאורה

בוגרת החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל־
אביב במגמה לעיצוב תאורה. עיצבה תאורה
להצגות: קשר אייר, טנזי, סיפור אהבה בשלושה
פרקים וחצוצרה בואדי בתיאטרון בית־ליסין.
איולף הקטן, על במה אחת, מה שבלב, חברה,
רציחות קטנות, דו קרב — קופרודוקציה עם
אילן אלדד, בתיאטרון החאן הירושלמי, עיצבה
תאורה להצגות בתיאטרון הסימטה ביפו.
לתיאטרון הקאמרי עיצבה תאורה להצגות:
נוצות, סולמות, פולה, שירה, הגייגולו מקוננו
וסוגרים את הלילה. לתיאטרון באר־שבע: שאלה
של גאוגרפיה, וגיסתו של גולדין.
כמו כן עיצבה תאורה ללהקות מחול ולהצגות
בפסטיבל עכו.

עדנה סובל תלבושות

בוגרת המגמה לתולדות האמנות
באוניברסיטת הסורבון בפאריס. עובדת
כמעצבת בתיאטרון מאז 1978. בין ההצגות
להן עיצבה תפאורה ותלבושות: אדם בן כלב
והנקודה בנוה צדק, דייזים והלם קרב
בתיאטרון חיפה, אנשים בלילה בצוותא ת"א,
ענין שולי ומרד הימאים בבית ליסין. תלבושות
לנפש יהודי, גטו, טרטיף, פלשת'נאית, מולייר,
מלחמת טרויה, שידוכין, העלמה יוליה וחיי
נישואין בתיאטרון חיפה. מלון קטן בצד, ג'ון
גבריאיל בורקמן, רביזור בהבימה. קסטנר והגולם
בקאמרי. תמונות צייד, ברווז הפרא, טובת
המולדת ובורגנים בתיאטרון באר־שבע.

יוסי מר־חיים מוסיקה

למד באקדמיה ע"ש רובין בירושלים ובביה"ס
ג'וליאד בניו־יורק.
מ־1969 הלחין מוסיקה לתיאטרון, קולנוע,
מחול, מופעי מולטימדיה וכן יצירות להרכבים
סימפוניים וקאמריים. הצגות בתיאטרון להן
הלחין מוסיקה: בשתוף עם יוסי זירעאלי —
מדיאה בקאמרי, סיפור פשוט בהבימה, איולף



דון ז'ואן



משותפים

אורי אברהמי סגורל

בוגר בית הספר למשחק בית-צבי. שיחק בתיאטרון החאן הירושלמי בהצגות: **משתם של שני אדונים**, **רשומון**, **מעשה נורא**, **גינגל הכרך**, **ולמונה ועוד**.

השתתף בהצגה **בי"ס למוקיונים**. הופיע בתיאטרון הקאמרי בהצגות: **ילדי הירח**, **אדם הוא אדם** ועוד.

בתיאטרון בית-ליסין בהצגות **קשר אייר** ואחד משלנו.

בתיאטרון הבימה **סנג'ר**, **בונקר**, **מאחורי הגדר**, **בבתא**, **טירונות**, **החוזה**.

בטלוויזיה הופיע במסגרת **זהו זה** ובסופרים מספרים.

בתיאטרון באר-שבע השתתף בהצגות: **קומדיה של טעויות** (דרומיו), **שם המשחק** (אבי אושרוב).



אריאל פורמן מסייה דימאנט, גוסמן

החל דרכו בתיאטרון החמאם במגילה. שיחק 5 שנים בתיאטרון אוהל: **הכתובה**, **ריצ'רד השלישי**, **הצמא והרעב** ועוד. בשבע שנות משחק בתיאטרון הבימה השתתף בין היתר בהצגות: **פריג'יט**, **הכל יחסי**, **משחק החלומות**, **בן ערובה**, **צוואתו של כלב**.

בתיאטרון לילדים ונוער **פלאוטוס**, **בי"ס לשחקנים** ו**נחמן**, וכן בהפקות מסחריות שונות ביניהן: **גבירתי הנאווה ואירמה לה דוס**.

בתיאטרון באר-שבע השתתף בהצגות: **הלילה ה-12**, **אגדות מיערות וינה**, **אופרת הקבצנים**, **עקרונות הכתיבה**, **קומדיה של טעויות**, **טובת המולדת**, **הביצה** ו**שם המשחק** (צמח).



דורון תבורי דן זיאן

שיחק בתיאטרון העירוני באר-שבע בין השנים 1974-1981. השתתף בהצגות רבות ביניהן:

אנדורה, **הלילה ה-12**, **הרצח של פיירו**, **הרולד ומוח**, **הצל**, **הצילו**, **קשר דם**, **מנהל הבית**, **מידה כנגד מידה**.

משנת 1981 ועד לאחרונה שיחק בתיאטרון העירוני חיפה. בין ההצגות בהן השתתף: **נפש יהודי**, **עקומים**, **גטו**, **מחכים לגודו**, **טרטיף**, **מר מאני**.

חזר לשחק בתיאטרון העירוני באר-שבע ומשתתף בהצגה **רוחות** (אוסוולד אלווינג).



מישתתפים



דפנה רכטר אלזוירה
בוגרת בית הספר למשחק בית צבי 1988.
השתתפה בתיאטרון באר-שבע בהצגות: **ברוך כשמש** (טומסינה), **קומדיה של טעויות** (לוציאנה), **טובת המולדת**, **הביצה** (הורטנס) **שם המשחק** (מרגו) ו**רוחות** (רגינה).



שרית חן שרלוט
בוגרת בייס למשחק בית צבי 1988. בתיאטרון באר-שבע השתתפה בהצגות: **דודתו של צ'רלי**, **קומדיה של טעויות** (בס), **שם המשחק** (ליסה).



יגאל שדה פייר
שרת בתיאטרון צה"ל. בוגר בית הספר למשחק בית צבי 1986.
בתיאטרון באר-שבע השתתף בהצגות: **תמונות צייד** (אברם), **אהובת החייל** (תום), **מותו של סוכן** (ביף), **אילוף הסוררת** (לוציניו), **דודתו של צ'רלי** (ג'ק צ'יסי), **הנמש הטובה מצ'ס'ואן**, **טובת המולדת** (מייג'ור רוס), **הביצה** (גוסטאב) ו**בורגנים** (פיוטר).



משותפים

אהובה בץ מסורין

יוצאת להקה צבאית, צוות הווי, בוגרת בית ספר למשחק בית-צבי 1986. בתיאטרון באר-שבע השתתפה בהצגות **אהובת החייל**, **מותו של סוכן**, **הנפש הטובה מסצ'ואן** (האלמנה שוף), **דני והים הכחול** (רוברטה), **קומדיה של טעויות**, **טובת המולדת** (דאבי בריאנט), **הביצה** (שארלוט ברתולה) ו**בורגנים** (ילנה).



עמי דײן לה ויולט, לה ראמה בוגר בית הספר למשחק בית-צבי 1989. בתיאטרון באר-שבע השתתף בהצגות **ברוך כשמש** (ריצ'רד), **שם המשחק** (יוני).

שבתאי קונורטי קבאן

בוגר סטודיו ניסן נתיב. נמנה על מייסדי תיאטרון החאן, בו שיחק כ-10 שנים. בין ההצגות בהן השתתף: **קליגולה**, **בני מת**, **ולפונה**.

בתיאטרון הקאמרי: גליגי **באדם הוא אדם** מאת ברכט, אלחנן **באורי מזודות** מאת חנוך לוין, **אא במהגרים** מאת מרוזיק. כמו כן שיחק בתיאטרון נוה-צדק ובתיאטרון חיפה. השתתף בתוכניות הטלוויזיה **ניקוי ראש**, **זהו זה** בפינה להסטוריה. השתתף בסרט **המיועד** של דני וקסמן. לראשונה הינו שחקן תיאטרון באר-שבע לעונת 89/90 והשתתף בהצגה **שם המשחק** (מירקין).



משתתפים

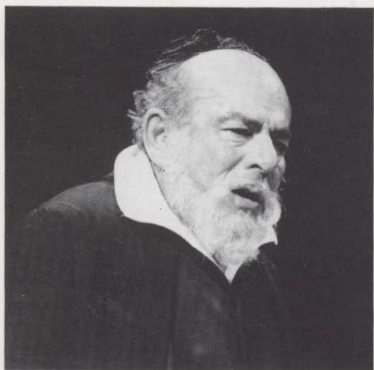


נחום שליט פסלו של הקומנדור מופיע על הבמה מאז 1962 ברוב התיאטרונים הציבוריים והמסחריים בארץ. שיחק בתיאטרון באר-שבע משנת 1982 בהצגות: **אפר**, אל נקמות, יונו והטווס, המלך הצבי, תופים בלילה, אליל ההמונים, השטן במוסקבה, ברכה, הקומיקאים, כותרת ראשית, צריך פיאט בחיים, שאלה של גאוגרפיה, אילוף הסוררת, עקרונות הכתיבה וקומדיה של טעויות. באחרונה השתתף בהצגה אלף נשותיו של נפתלי סימן טוב בפסטיבל עכו 1989 ובמחזמר עיגולנד בפסטיבל הצגות ילדים חיפה 1989. בימים אלו מעלה הצגת יחיד – **דין וחשבון לאקדמיה מאת קפקא**.



מרק חסמן דון לאיס יליד רוסיה, שם שיחק שנים רבות בתיאטרון הממלכתי בוילנה ובסרטים שונים. עלה ארצה בשנת 1980 והצטרף לתיאטרון באר-שבע. שיחק בהצגות רבות, ביניהן: **שש נפשות** מחפשות מחבר, אגדות מיירות וינה, דה, יונו והטווס, תופים בלילה, (ליר) בליר, עמודי החברה, השחף, (וולנד) השטן במוסקבה, איש הפיל, קומיקאים, המיזנטרוף, חלום ליל קיץ, שאלה של גאוגרפיה (גרישה), אותו ואת בנו (מושקי פירמונטוב). המתאבד, מקהלת אי הסכמה, אילוף הסוררת (בפטיסטה), רק בימי ראשון (קופר), ברווז הפרא, מותו של סוכן (ווילי לומן), הנפש הטובה מסצ'ואן, קומדיה של טעויות (סולינוס) ורוחות (פסטור מנדרס).

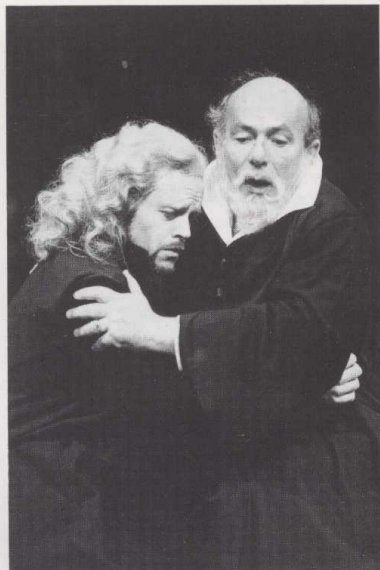
אבי שמר רוטן בוגר בית-הספר למשחק בית-צבי 1989. השתתף בהצגה **עלי בינור** (חמלה) בתיאטרון הבימה.



דון ז'ואן



דון ז'ואן



Don Juan



MOLIERE

TRANSLATED BY: EHUD MANOR

DIRECTED BY : YOSSI YZRAELY

SET DESIGNED BY: ADRIAN VAUX

COSTUMES DESIGNED BY: EDNA SOBOL

MUSIC BY: JOSEPH MAR-CHAIM

LIGHTING BY: HANNI VARDI

CAST: *IN ORDER OF APPEARANCE*

SGANARELLE _____ URI AVRAHAMI

GUSMAN _____ ARIEL FURMAN

DON JUAN _____ DORON TAVORY

ELVIRA _____ DAPHNA RECHTER

CHARLOTTE _____ SARIT CHEN

PIERROT _____ YIGAL SADEH

MATURINE _____ AHUVA BATZ

LA RAMEE _____ AMI DAYAN

BEGGER _____ SHABTAY KONORTY

COMMANDER _____ NAHUM SHLIT

RAGOTIN _____ AVI SEMER

LA VIOLETTE _____ AMID AYAN

DON LOUIS _____ MARK HASSMAN

DIMANCHE _____ ARIEL FURMAN

GHOST _____ DAPHNA RECHTER





BEER-SHEVA MUNICIPAL THEATRE

Don Juan

BY MOLIERE

